

SCRISOARE CIRCULARĂ – ediția 2001

Tuturor celor dragi și preaiubiți, aleși de Dumnezeu în Hristos și împărățiați pe toată fața pământului: vă salut în cel mai sfânt și mai scump Nume, cel al Domnului nostru Isus Hristos. Cea mai importantă sarcină pe care o avem în acest timp este pregătirea noastră în vederea revenirii Lui și a ridicării noastre în slavă, căci așa este scris în Matei 25:10 și Apocalipsa 19:7: “...cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă...Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit.”

Două texte din Scriptură ne vor sluji ca ghid în toată această scrisoare. “*V-am scris nu că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că îl cunoașteți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr*” (1Ioan 2:21) și “*Noi însă suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii*” (1Ioan 4:6). Ca în fiecare predică și în toate broșurile și cărțile noastre, la fel și în această scrisoare circulară vom lăsa Cuvântul lui Dumnezeu să locuiască din belșug în noi. Două lucruri sunt menționate de la început: Cuvântul care a venit din gura Celui Atotputernic și tâlcuirea strecurată de șarpe. Cuvântul este Duh și Viață, tâlcuirea este o otravă mortală.

Cei care cred așa cum spune Scriptura (Ioan 7:38) și rămân în Adevărul care vine din Cuvânt (Ioan 15) sunt adevărații copii ai lui Dumnezeu. Cei ce merg după tâlcuiri sunt o sămânță amestecată. Înțelegerea corectă a Scripturilor și tâlcuirile au însoțit omenirea în general de-a lungul timpului, dar și pe Israel și biserica.

Cuvântul este sămânța (Luca 8:11). Acest lucru nu va fi niciodată accentuat prea mult. Atunci când sămânța Cuvântului vine la viață, ea se manifestă în copiii Împărăției (Matei 13:38a), iar neghina sunt copiii celui rău (Matei 13:38b). Doi semănători seamănă două feluri de semințe, care cresc în același ogor. La seceriș, grâul va fi luat în hambarul ceresc iar neghina, care a crescut cu aceeași ploaie și s-a copt sub același soare, va fi arsă în foc (Matei 13:30).

Avertizarea de a nu explica și de a nu tâlcui ceea ce a spus Dumnezeu trebuie luată foarte serios. La început a fost Cuvântul, iar

tâlcuirea a urmat după aceea. Apostolul Ioan își începe epistola cu cuvintele: *“Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții – pentru că viața a fost arătată și noi am văzut-o și mărturisim despre ea și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl și care a fost arătată”* (1Ioan 1:1,2).

Noul Testament a început cu împlinirea unor proorocii din Vechiul Testament. În cele patru Evanghelii găsim scris despre viața Mântuitorului, de la naștere până la înălțarea Sa la cer. Dumnezeu a făgăduit să facă un nou legământ, să ne dea o inimă nouă, un duh nou și o viață nouă. În Noul Testament toate făgăduințele s-au împlinit. Ioan Botezătorul a fost un prooroc făgăduit conform Isaia 40:3 și Maleahi 3:1. Când a venit vremea împlinirii făgăduinței, Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său și a trimis pe îngerul Gavril la Zaharia ca să-i anunțe nașterea celui ce va merge înaintea lui Mesia, *“ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”* (Luca 1:15-17).

În Matei 3:1,2 și 11:7-14, Domnul nostru a confirmat împlinirea proorociei în slujba lui Ioan Botezătorul, slujbă de pregătire a căii Lui. În Marcu 1:1-3, găsim două texte din Vechiul Testament plasate chiar la începutul Evangheliei respective. Acest lucru este confirmat și în Luca 1:67-80. În Ioan 1, omul trimis de Dumnezeu a fost întrebat: *“Tu cine ești?” El a mărturisit și n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul. Și ei l-au întrebat: “Dar cine ești? Ești Ilie?” Și el a zis: “Nu sunt!” “Ești proorocul?” Și el a răspuns: “Nu!” ...”Ce zici tu despre tine însuși?” “Eu”, a zis el, “sunt glasul celui ce strigă în pustie: “Neteziți calea Domnului”, cum a zis proorocul Isaia”* (Ioan 1:19-23).

Prin călăuzirea Duhului Sfânt, scriitorii celor patru Evanghelii au pus accentul pe împlinirea tuturor proorociilor din Vechiul Testament. Luca vorbește de la început despre *“lucrurile care s-au petrecut printre noi, după cum ni le-au încredințat cei ce le-au văzut cu ochii lor de la început și au ajuns slujitori ai Cuvântului, am găsit și eu cu cale prea alesului Teofile, după ce am făcut cercetări cu deamăruntul* (în versiunea King James în limba engleză *“după ce am primit o înțelegere desăvârșită”*)

asupra acestor lucruri de la obârșia lor, să ți le scriu în șir unele după altele, ca să poți cunoaște astfel temeinicia învățăturilor pe care le-ai primit prin viu grai” (Luca 1:1-4).

Oamenii lui Dumnezeu de la început au fost, așa cum a scris și apostolul Ioan în epistola sa, martori oculari care au putut depune mărturie despre ceea ce au văzut, au auzit și au trăit. Ei nu au fost doar niște reporteri, ci ei erau slujitori ai Cuvântului, primind de la Dumnezeu o înțelegere desăvârșită a lucrurilor care se petreceau conform Scripturii înainte de a ni le împărtăși nouă.

Apostolul Petru a fost unul din martorii principali la prima venire a Mântuitorului, dar el a vorbit și despre revenirea Lui: *“În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui... Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos ... Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2Petru 1:16-21).*

La vremea împlinirii, Cuvântul descoperit strălucește ca un far în întunericul religios. Apostolul Ioan îl menționează pe mesager, pe antermergător, dar Îl face pe Hristos, Cuvântul descoperit, centrul și subiectul învățaturii sale. Un adevărat slujitor al lui Dumnezeu predică Cuvântul, dar Hristos *este* Cuvântul. Un om cu adevărat trimis de Dumnezeu poate arăta calea, dar Hristos *este* calea. Un apostol poate să prezinte lumina, dar Hristos *este* lumina. Predicatorii pot vorbi despre înviere, dar Hristos *este* învierea și viața. Dumnezeu face toate lucrurile conform Cuvântului Său în care sunt exprimate căile și voia Sa. Orice om trimis de Dumnezeu cu o slujbă din partea Sa, va primi mai întâi o înțelegere desăvârșită a Cuvântului desăvârșit și Îl va așeza într-o rânduială desăvârșită, conform planului de mântuire desăvârșit al lui Dumnezeu. De la Matei 1, putem merge pe urmele lăsate care arată toate proorociile care s-au împlinit. Aceasta este partea divină, cea care convinge, a Noului Testament în care 109 proorocii sunt arătate în împlinirea lor. Când Mântuitorul Hristos s-a născut, noi găsim scris în Matei 1:22: *“Toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin proorocul...(Isaia 7:14)”* La fel și unde este scris: *“În Betleemul din Iudea, i-au răspuns, căci iată ce este scris prin proorocul...”* (Matei 2:5, Mica 5:1). La fel, despre călătoria în Egipt:

“Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice: “Am chemat pe Fiul Meu din Egipt” (Matei 2:15, Osea 11:1) și despre uciderea pruncilor: “Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia care zice...” (Matei 2:17, Ieremia 31:15). Și când s-a mutat la Nazaret, “A părăsit Nazaretul și a venit de a locuit în Capernaum...ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia care zice...” (Matei 4:13-14, Isaia 9:1-2).

În Luca 4, Domnul nostru a citit din proorocul Isaia și apoi a spus: *“Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură”* (Luca 4:21, Isaia 61:1,2). De la cele dintâi clipe, chiar și până la cele din urmă, Scriptura s-a împlinit în viața Lui. În Ioan 19, pe drumul Lui spre Golgota, putem citi de câteva ori: *“...ca să se împlinească Scriptura...”* (v.24, Ps.22:16-18).

“După aceea, Isus, care știa că acum totul s-a sfârșit, ca să împlinească Scriptura, a zis: “Mi-e sete.” (v.28-30, Ps.69:21).

“Aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească Scriptura: “Nici unul din oasele Lui nu va fi zdrobit” (v.36, Ps.34:20).

“Și în altă parte, Scriptura mai zice: “Vor vedea pe cine au străpuns” (v.37, Zaharia 12:10). În ultimele 24 de ore ale vieții sale, s-au împlinit cu exactitate 24 de texte din Vechiul Testament.

Domnul ne vorbește

În Luca 24, Domnul nostru ne dă un model de neuitat despre ceea ce se întâmplă atunci când El vine să umble și să vorbească cu noi: *“Și a început de la Moise și de la toți proorocii și le-a tâlcut, în toate Scripturile, ce era cu privire la El...Atunci li s-au deschis ochii și L-au cunoscut...Și au zis unul către altul: “Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?”... Apoi le-a zis: “Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în prooroci și în Psalmi.” Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile”* (Luca 24:27-45). Isus Hristos, Domnul nostru, este încă Același în toate căile Lui. Ceea ce a făcut El atunci și ceea ce au trăit ucenicii și biserica nou-testamentară la început, trebuie să fie astăzi trăirea noastră. Tot ceea ce a fost în legătură cu Domnul și Mântuitorul a fost arătat ca o împlinire a Scripturilor. Apostolul Pavel cuprinde acest lucru în următoarea afirmație: *“V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că*

Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi” (1Cor.15:3,4).

Formarea Bisericii de la început prin pogorârea Duhului Sfânt, a fost împlinirea proorociei din Ioel 2. Acum, înaintea revenirii lui Hristos, se aplică același model biblic. Trimiterea directă și sarcina cea mai importantă a unui slujitor al lui Dumnezeu este să rânduiască toate lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu conform Sfintei Scripturi. Te umple de o nemărginită bucurie când știi că frații noștri de la început s-au referit în Noul Testament la nu mai puțin de 845 de texte din Vechiul Testament. Aceasta arată importanța pe care o acordau ei Cuvântului lui Dumnezeu. Biserica nou testamentară este zidită pe temelia apostolilor și proorocilor, Isus Hristos Însuși fiind piatra de temelie și piatra de încheiere (Efeseni 2:20, Zaharia 4:6,7).

Fiecare învățătură adevărată este bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu; fiecare învățătură falsă este bazată pe tâlcuirile personale ale aceluiași Cuvânt. Toate lucrurile care sunt în legătură cu planul de mântuire au fost spuse dinainte în Cuvântul profetic și nu admit nici o tâlcuire personală. Așa cum spune apostolul Ioan, nici o minciună nu vine din adevăr și toți cei ce sunt născuți din Dumnezeu vor rămâne în adevărul Cuvântului Său, căci: *“Oricine este născut din adevăr, nu păcătuiește; pentru că sămânța Lui rămâne în el” (1Ioan 3:9) și “Pentru adevărul acesta care rămâne în noi și care va fi cu noi în veac” (2 Ioan 2).* Amin!

Așa cum toate proorociile legate de prima venire a Domnului și Mântuitorului nostru s-au împlinit, tot așa este și acum înainte de revenirea Sa. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu trebuie să se reverse în realitate. La împlinirea vremii se manifestă realitatea însăși, nu doar o învățătură sau o așa-zisă descoperire. Așa cum nașterea lui Hristos a fost o realitate, viața și slujba Lui, suferințele și moartea Lui, învierea și înălțarea Lui au fost o realitate, la fel revenirea Sa, învierea celor morți în Hristos și transformarea celor ce trăiesc în Hristos și ridicarea lor la cer ca să-L întâlnească pe Domnul în văzduh, va fi o realitate. Toate aceste lucruri se vor petrece cu siguranță așa cum a fost făgăduit și cum găsim scris în Scriptură.

Făgăduința *“Iată, vă voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată” (Maleahi 4:5)* trebuia să se îplinească acum, așa cum a confirmat și Isus, Domnul nostru, așezând evenimentul la viitor: *“Ilie va veni întâi și va așeza din*

nou toate lucrurile” (Matei 17:11b, Marcu 9:12). De asemenea, ceea ce a spus Domnul nostru în Luca 17:22-30 trebuia să se împlinească acum. Fiul omului s-a descoperit pe Sine în același fel într-o slujbă profetică desăvârșită cu semnul lui Mesia, așa cum s-a întâmplat pe vremea când El era în trup.

Fapte 3:18-21 este una din cele mai importante făgăduințe pentru acest timp și ea trebuie să se împlinească. Dumnezeu este legat de Cuvântul Său să trimită *“vremi de înviore”* înaintea revenirii lui Hristos, *“Pe care cerul trebuie să-L primească până la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime”* (Fapte 3:21). Acesta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Cuvântul Său. Mai întâi trebuie să vină așezarea din nou a tuturor lucrurilor, pentru ca apoi să vină Domnul și să-Și ia Biserica Mireasă, care este fără pată și fără zbârcitură (Efeseni 5:27) în slavă (1 Tesaloniceni 4:17).

De asemenea, toate proorociile privitoare la Israel trebuie văzute în lumina Cuvântului profetic. Întoarcerea evreilor în țara făgăduită nu este doar unul din multele semne ale timpului, ci este **semnul** acestui timp, smochinul care revine la viață (Isaia 14:1, Ieremia 31:10, Ezechiel 36:24, Matei 24:32, Luca 21:24). Adevărații copii ai lui Dumnezeu sunt ca și Isaac, copii ai făgăduinței (Galateni 4:28), care cred Cuvântul făgăduinței și care primesc Duhul făgăduit (Fapte 2:33).

Marele eveniment

În Ioan 14, Domnul nostru a dat făgăduința că El se duce să pregătească un loc pentru noi și apoi se va întoarce să ne ia ca să fim cu El (Ioan 14:1-3). În Luca 24:39, El s-a descoperit ucenicilor Săi după înviere și le-a spus: *“Uitați-vă la mâinile și picioarele Mele, Eu sunt; pipăiți-Mă și vedeți: un duh nu are nici carne, nici oase, cum vedeți că am Eu.”* După ce i-a învățat, El i-a trimis pe ucenici în toată lumea ca să învețe toate neamurile conform cu cele învățate de la El: *“El i-a dus afară până spre Betania. Și-a ridicat mâinile și i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și a fost înălțat la cer”* (Luca 24:50,51).

Domnul și Mântuitorul nostru a înviat în trup și a vorbit cu Maria Magdalena: *“Nu Mă ținea, i-a zis Isus, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl*

vostru, la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru” (Ioan 20:17). El S-a înălțat în trup și va reveni în trup ca să ia acasă, în slavă, pe toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. *“Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”* (Fapte 1:11b).

Apostolul Pavel vorbește despre revenirea lui Hristos și despre schimbarea trupurilor noastre muritoare în trupuri de înviere, astfel: *“Așa este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire și înviază în neputrezire; este semănat în ocară și înviază în slavă; este semănat în neputință și înviază în putere. Este semănat trup firesc și înviază trup duhovnicesc... Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este din cer (în King James “omul al doilea este Domnul din cer”) ... Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc... Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire”* (1Cor.15:42-53).

Hristos, Mântuitorul nostru, a luat locul nostru; păcatele și fărădelegile noastre au fost puse asupra Lui (Isaia 53). El a fost făcut păcat pentru noi, purtând chiar și blestemul care era peste noi. *“Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”* (Romani 6:23). *“Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi – fiindcă este scris: “Blestemat e oricine este atârnat pe lemn” – pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit”* (Galateni 3:13-14).

Toate aceste lucruri sunt o realitate și sunt confirmate de Dumnezeu. Mântuitorul a murit, Și-a vărsat sângele, a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră și noi suntem astfel împăcați cu Dumnezeu (2Cor. 5:14-21). El a coborât în iad, a biruit moartea și pe Satan și a treia zi a înviat biruitor. La revenirea Sa, moartea, care este deja biruită, va fi înghițită de biruință, putrezirea va fi înghițită de neputrezire și ce este muritor se va îmbrăca în nemurire. (1Cor. 15:54-57).

Sfânta Scriptură vorbește despre diferitele venituri ale Domnului. Când El vine ca Mire, cei ce aparțin Bisericii Mireasă și vor fi gata, vor

intra cu El în odaia de nuntă (Matei 25). Atunci, doi vor fi într-un pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Doi vor lucra la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Se va întâmpla de fapt ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu: *“Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi ce vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul”* (1Tesaloniceni 4:16,17).

Apostolul Ioan se referă și el la această venire a Domnului: *“Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și la venirea Lui să nu rămânem de rușine și depărtați de El... Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este”* (1Ioan 2:28 – 3:2).

Cuvântul grecesc “parusia” înseamnă în mod clar **“prezență personală, fizică”**. Același Domn, Isus Hristos care a înviat din morți în trup și S-a înălțat la cer, se va întoarce în același fel în trup și noi Îl vom vedea așa cum este, vom fi schimbați și vom fi ca El. Aceasta este marea taină a planului de mântuire al lui Dumnezeu. Mântuitorul a venit jos, S-a îmbrăcat cu trup de carne ca să poată plăti prețul, Și-a vărsat sângele și Și-a dat viața ca noi să putem deveni fii și fiice ale lui Dumnezeu și în final să fim schimbați după chipul Său.

Apostolul Pavel scrie foarte clar despre acest subiect: *“Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului”* (2Cor .3:18)

Conform Apocalipsa 19, bucuria celor ce vor lua parte la nunta Mielului va începe în ceruri cu un mare ALELUIA, pentru că Mireasa Sa s-a pregătit. *“Apoi mi-a zis: “Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: “Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu”* (Apocalipsa 19:9).

Fiecare făgăduință din Cuvântul lui Dumnezeu este în legătură cu o realitate. Oricine învață că Domnul a venit deja, este un înșelător și oricine crede acest lucru este un om înșelat. *“Căci în lume s-au răspândit mulți amăgitori care nu mărturisesc că Isus Hristos vine în trup. Iată amăgitorul, iată Antihristul!”* (2Ioan7).

Nu mai este loc pentru a ne juca cu cuvintele. Autoritatea finală a Cuvântului lui Dumnezeu trebuie respectată de toți cei ce susțin a crede

așa cum zice Scriptura. Toate învățăturile care nu sunt în legătură cu realitatea făgăduită, sunt greșite și duc în eroare. La fiecare subiect noi trebuie să ne întrebăm: “Ce spune Scriptura?” Adevărații copii ai lui Dumnezeu cred adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Așa cum Mirele a fost Cuvântul făcut trup – o realitate vie, așa și Mireasa va fi schimbată la venirea Mirelui după chipul Său și va fi o realitate vie!

Apocalipsa 10

Unii tratează Apocalipsa 10 ca pe un hobby și împrăștie învățături eretice. Noi trebuie să întrebăm din nou: “Ce spune de fapt Scriptura despre Apocalipsa 10?” Găsim noi aici vreo referire la Mire sau Mireasă? Sigur că nu! Apocalipsa 10 va avea loc în ordinea precisă, verset după verset, așa cum este scris! Acel Înger puternic al legământului coboară din cer învăluit într-un nor, cu curcubeul deasupra capului și cu fața strălucind ca soarele. În mână are o carte deschisă și *“a pus piciorul drept pe mare și piciorul stâng pe pământ.”* Acest lucru va fi o realitate. *“Și a strigat cu glas tare, cum răcnește un leu. Când a strigat el, cele șapte tunete au făcut să se audă glasurile lor.”* Și acest lucru se va întâmpla în mod literal. Nici un om de pe pământ nu are voie să spiritualizeze acest eveniment.

Ar trebui Dumnezeu să ceară voie de la cineva ca să ne vorbească prin propriul Său Cuvânt, așa cum este scris? Pentru o mai bună înțelegere, voi folosi traducerea ebraică a lui David Stern acolo unde este folosit cuvântul “șofar” pentru cuvântul românesc “trâmbiță”. Fără nici un comentariu, toți vor putea vedea Apocalipsa 10 în lumina corectă. Noi trebuie să recunoaștem că îngerii cu trâmbițele aparțin de fapt de pecetea a șaptea. Noi nu trebuie să ne oprim după ce am citit vers.1 din cap.8, ci trebuie să continuăm cu citirea a ceea ce conține de fapt pecetea a șaptea.

“Când a rupt Mielul pecetea a șaptea, s-a făcut în cer o tăcere de aproape o jumătate de ceas. Și am văzut pe cei șapte îngeri care stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte șofar” (8:1,2)

Apoi urmează: *“Și cei șapte îngeri care aveau cele șapte șofar s-au pregătit să sune din ele”* (vers.6)

“Îngerul dintâi a sunat din șofar...” (vers.7).

“Al doilea înger a sunat din șofar...” (vers.8)

“Al treilea înger a sunat din șofar...” (vers.10).

“Al patrulea înger a sunat din **șofar**...” (vers.12).

În a doua parte a vers.13 citim: “*Vai, vai, vai de locuitorii pământului din pricina celorlalte **sunete de șofar** ale celor trei îngeri care au să mai sune.*”

“*Îngerul al cincilea a sunat din **șofar**...*” (9:1).

“*Îngerul al șaselea a sunat din **șofar**...*” (9:13).

Vă rog, fiți atenți la cuvintele cheie “sunet” și “voce” cu privire la trâmbițe. (Nota trad: vers 8:13 este scris în lb. engleză: “...din cauza vocilor celor șapte **șofar**”. La fel, 10:7 “..în zilele vocii celui de al șaptelea înger...”).

După ce au sunat din **șofar** cei șase îngeri, a mai rămas numai unul ca să sune. De aceea este făcut un anunț special: “*Ci că în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din **șofarul** lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu după vestea bună vestită de El robilor Săi proorocilor*” (10:7). Împlinirea o găsim în cap. 11:15: “*Îngerul al șaptelea a sunat din **șofar**. Și în cer s-au auzit glasuri puternice care ziceau: “*Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.*”*”

Întreaga lucrare este într-o ordine desăvârșită. Sunt șapte îngeri pentru cele șapte biserici. Și sunt șapte îngeri care sună din trâmbiță. Prin slujba rânduită de Dumnezeu, în zilele când se va auzi vocea mesagerului pentru cea de a șaptea biserică, **tainele** Cuvântului lui Dumnezeu de la Geneza la Apocalipsa, vor fi făcute cunoscut. Mireasa se hrănește cu Cuvântul, hrana duhovnicească ce a fost depozitată. Ea se pregătește pentru venirea Mirelui, primind credința vie pentru răpire. Apoi, la timpul potrivit, ea va fi luată în slavă la nunta Mielului (Apocalipsa 19:1-9).

Când al șaptea înger sună din **șofar, taina lui Dumnezeu** se va sfârși și este anunțată domnia lui Hristos. Așa este scris și așa va fi! Cât de desăvârșit este planul lui Dumnezeu de răscumpărare care ne-a fost descoperit! Slavă lui Dumnezeu! Care om ar îndrăzni să-L contrazică pe Dumnezeu și Cuvântul Lui și să facă fără putere ceea ce spune Scriptura cu atâta claritate, înlocuindu-o cu tâlcuiri personale? Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu rămâne adevăr în gura fiecărui slujitor al Domnului (1Împărați 17:24). Noi trebuie să întrebăm întotdeauna: “Ce spune Scriptura?” și să găsim răspunsul în ea.

Cuvântul cheie din Apocalipsa 10 este “**răcnet**”. Conform vers. 3, Domnul, care este Leul din seminția lui Iuda (Apoc.5:5) va **răcni**. În

Osea 11:10 citim: “*Ei vor urma pe Domnul, ca pe un leu care va răcni; căci El însuși va răcni și copiii vor alerga tremurând de la apus.*” (11:10).

Proorocul Ioel a spus dinainte: “*Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim, de se zguduie cerurile și pământul. Dar Domnul este scăparea poporului Său și ocrotirea copiilor lui Israel*” (3:16). Fără greșală putem vedea în mod clar legătura cu copiii lui Israel atunci când Domnul va **răcni** ca un leu.

Pentru a completa lista, pentru că fiecare lucru trebuie fondat pe mărturia a cel puțin doi sau trei martori, vom apela și la proorocul Amos: “*El a zis: Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim...*” (Amos 1:2).

În Apocalipsa 10 nici un înger, nici o Mireasă nu-L însoțește pe Domnul. Așa cum Iosif, în Vechiul Testament, și-a lăsat în palat mireasa/soția luată dintre neamuri și s-a făcut cunoscut fraților a doua oară, la fel Domnul, ca Înger al Legământului va părăsi Mireasa/soția pe care a luat-o dintre neamuri și care este în slavă la nuntă și se va coborî ca să se descopere fraților Săi, evreii. “Ea era în palat când el s-a descoperit fraților săi. Și Mireasa dintre Neamuri, soția – după ce Isus a fost respins de propriul Său popor, El și-a luat o Mireasă dintre Neamuri și El o va duce de aici în palat, în casa Tatălui, la nuntă și apoi o lasă acolo și se strecoară jos pentru a se face cunoscut fraților Săi, cei 144.000. Aici este El! Nu uitați, priviți cât de desăvârșite sunt simbolurile!” (Pecetea întâi).

Doar atunci când El, ca proprietar original, va pune piciorul pe pământ și pe mare, va răcni ca un leu. Și acesta este cu precizie momentul în care cele șapte tunete își vor face auzite glasurile lor. Este AȘA VORBEȘTE DOMNUL din Cuvântul Lui! Oricine susține că acest eveniment este în trecut, neagă Scriptura ca autoritate finală și absolută și este cu siguranță înșelat de un duh rău, dând crezare tâlcuirii în locul adevăratei împliniri. Un om trimis de Dumnezeu cu o însărcinare divină nu va crede nici o clipă explicațiile despre Apocalipsa 10 sau despre alte texte din Scriptură. Nici o minciună nu vine din adevăr și orice tâlcuire este o minciună!

Este absolut necesar să lăsăm fiecare text așa cum este scris. Când Domnul vine să-și ia Mireasa Lui, El vine ca Mire. Când vine la Israel, El este Îngerul legământului (Exod 3:7-10, Fapte 7:30-38). Așa cum a fost la începutul Noului Testament, la fel este și acum. Fiecare eveniment făgăduit este rânduit corect împreună cu împlinirea lui.

Numărătoarea inversă continuă

“El a răspuns: “Du-te, Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului” (Daniel 12.9). Ceea ce a fost făgăduit pentru ultima perioadă de timp, trebuia pecetluit până la vremea timpului de sfârșit. Doar atunci când vine vremea împlinirii unor proorocii, atunci ne este deschisă înțelegerea ca să vedem și să rânduim corect evenimentele. Acum, desigur, a sosit vremea. Și nu va fi nici o zăbavă: “Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ cuvântul Lui” (Romani 9:28), “Căci așa vorbește Domnul oștirilor: “Încă puțină vreme și voi clătina încă o dată cerurile și pământul, marea și uscatul” (Hagai 2:6, Evrei 12:26).

Proorocul Daniel a văzut în simboluri patru imperii mondiale succesive, în două viziuni, în cap. 2 și 7. În prima viziune a văzut un om ale cărui părți ale trupului erau formate din diferite metale. În a doua a văzut caracterul fiecărui imperiu simbolizat printr-o fiară. Descrierile se completează una pe cealaltă și dau detalii de cea mai mare importanță. În cap.2 vedem ultimul imperiu în faza finală, reprezentat prin picioare și chiar degetele de la picioare, parte din fier, parte din lut. Nici această prezentare plină de simboluri nu are nevoie de vreo tâlcuire, căci semnificația acesteia este deja descoperită, fiind scris: *“Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți” (Daniel 2:40).* Ne este spus și despre două materiale total diferite care formează acest imperiu mondial în timpul sfârșitului, arătând spre puterea de fier a țărilor Vest–Europene industrializate și spre economia înapoiată a națiunilor Est–Europene.

Această unitate trebuie realizată, chiar dacă Estul și Vestul sunt total diferite ca structură. *“Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămânea în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă” (Daniel 2:41,42.)* Acest Cuvânt din Scriptură se împlinește în Uniunea Europeană. Cele două sisteme complet diferite trebuie să se unească, dar nu se amestecă, așa cum fierul nu se amestecă cu lutul (Daniel 2:43). Ele se alătură una alteia

conform Apocalipsa 17:17 *“Căci Dumnezeu le-a pus în inimă să-I ducă la îndeplinire planul Lui: să se învoiască pe deplin și să dea fiarei stăpânirea lor împărătească, până se vor îndeplini cuvintele lui Dumnezeu.”* Daniel 2 plasează aceste dezvoltări în mod clar în timpul de sfârșit, căci atunci Domnul Dumnezeul cerului va așeza Împărăția Sa care nu va putea fi nimicită (vers. 4).

În Daniel 7 suntem informați asupra tuturor detaliilor, pe care le putem doar atinge în această prezentare. Proorocul a văzut cele patru imperii mondiale reprezentate prin patru fiare. Interesul său, pe bună dreptate, a fost îndreptat doar spre ultima dintre ele. Aceasta este informația de care avem neapărată nevoie în acest timp: *“În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra, care se deosebea de toate celelalte și era nespus de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea”* (vers.19).

Imperiul roman, care este ultimul imperiu, a început cu domnia lui Cezar Augustus, în anul 30 î.H. Apostolul Pavel, fiind evreu din seminția lui Beniamin (Romani 11:7) a fost născut ca cetățean roman (Fapte 22:22-29). În cursul timpului, acest imperiu a fost, nu mai este și se va ridica din nou: *“El mi-a vorbit așa: “Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi”* (Daniel 7:23). Aceasta este o afirmație deosebit de clară. Ultima putere va include toate cele trei nivele: politic, economic și religios, sub o triplă conducere care va supune întreg pământul.

Oricine cunoaște istoria recentă a Europei, care este atât de importantă pentru profeția biblică referitoare la timpul de sfârșit, știe că după al doilea război mondial au rămas două super puteri. La conferințele de la Teheran, Ialta și Potsdam lumea a fost împărțită între puterile victorioase în război. Uniunea Sovietică a domnit peste țările Est Europene, iar SUA au fost răspunzătoare pentru țările vestice. Germania, principala țară din centrul Europei și chiar de pe întregul continent, a fost divizată. Apoi au urmat anii războiului rece.

În 25 martie 1957, la Roma, a fost semnată de către țările Vest Europene înțelegerea pentru formarea Pieței Comune, cunoscută ca “Tratatele Romane”. În 1960 a avut loc criza rachetelor din Cuba, care a dus războiul rece la apogeu. Pe 13 octombrie 1960, secretarul general al URSS, Nikita Hrușciiov și-a scos pantoful din picior și a bătut în pupitrul său de la Conferința ONU, strigând cu voce puternică: “Nu vom admite

niciodată! Nu vom admite niciodată!” În august 1961 încercarea de putere a celor două super puteri a avut loc la Berlin, atunci când tancurile rusești s-au îndreptat spre punctul de trecere “Charlie” (dintre Berlinul de Est și cel de Vest) și cele americane au stat chiar în fața lor, încărcate cu muniție de război. Numai mâna Domnului a împiedicat o confruntare militară.

În 1978 Karol Woitila din Polonia – țară Est Europeană – a fost ales ca Papa Ioan Paul al II-lea, cel care va rămâne în istorie ca un papă al păcii. În 1985 Mihail Gorbaciov a preluat puterea la Moscova. Procesul de pace era deja în mișcare cu Leh Valensa, cel care susținut de Vatican, a pregătit grevele de la șantierul naval din Gdansk împotriva guvernului comunist. Străpungerea a venit odată cu marșurile bisericii protestante împotriva sistemului comunist care au avut loc în zilele de luni în orașele Est Germane ale anului 1989. 9 noiembrie 1989 a fost o zi istorică atunci când Poarta Brandenburg din Berlin a fost deschisă și zidul Berlinului a fost dărâmat. În anii 1989-1990, comunismul a fost învins în Europa și toate statele care erau sub dominația sovietică și-au câștigat independența, iar Germania s-a reunificat.

În septembrie 2001, la câteva zile după atacul asupra SUA, Vladimir Putin, președintele Rusiei, a vorbit în fața parlamentului german, în BUNDESTAG-ul din Berlin. Cunoscând foarte bine limba germană, el a început cu: “Războiul rece s-a sfârșit pentru totdeauna. Am intrat într-o nouă fază a relațiilor dintre Est și Vest. Cu toții suntem o parte a Europei unite.”

De la începutul anilor 1990, una din super puteri n-a mai contat și procesul de unificare, în care țările Est Europene au fost incluse, și-a început cursul. Pe 11 septembrie 2001 a fost lansat un atac împotriva USA, nu numai împotriva celor două turnuri din New York și a Pentagonului din Washington. Atacul a fost o lovitură împotriva singurei super puteri care a mai rămas. Apocalipsa 13 vorbește despre această putere, care nu a ieșit din mare, care reprezintă mulțimi și popoare (Apocalipsa 17:15) care trăiesc în Europa, ci iese din pământ, având două coarne de miel. În proorocia biblică, coarnele simbolizează o putere deosebită. Capul reprezintă conducerea. Este o națiune creștină protestantă cu putere politică și economică, dar nu este o putere

religioasă. La sfârșit, limbajul ei va fi la fel cu cel al fiarei dintâi și astfel va influența întreg pământul să recunoască actuala și ultima putere mondială , “Europa unită”.

Timpul SUA de a juca rolul de polițist mondial și de a acționa ca o super putere, s-a încheiat. Proorocia pentru timpul de sfârșit se împlinește acum cu “Statele Unite ale Europei”, cu Roma ca și capitală și reședință a puterii religioase mondiale, fiind recunoscută de toți liderii politici și religioși și de toate sistemele de pe pământ și cu Frankfurt, Germania, ca și capitală financiară, găzduind Banca Germaniei și Banca Central Europeană. Acum, negocierile din cadrul procesului de pace se vor muta de la politicienii americani, drept în mâinile Comunității Europene. Țările arabe și-au pierdut de mult încrederea în SUA, dar în special de când au avut loc bombardamente fără rost asupra Afganistanului care au pricinuit suferințe groaznice miilor de civili.

Comunicatele de presă prin care se anunța dorința miniștrilor de externe francez și italian ca negocierile pentru formarea noului guvern al Afganistanului să se țină la Roma, aruncă o lumină asupra situației actuale (până la urmă s-au ținut la Berlin – n.t.).

În toate lucrurile actuale vedem împlinindu-se multe proorcii referitoare la timpul de sfârșit cu privire la Europa unită, care se ridică din nou ca vechiul Imperiu roman. Israelul a fost sub ocupație romană la prima venire a lui Hristos, iar acum are un statut special în cadrul Comunității Europene (mai ales din anul 1990).

De asemenea procesul de pace cu Israelul și în special discuțiile privitoare la statutul Ierusalimului își vor urma cursul, până când toți vor fi de acord și se va ajunge la legământul arătat în Daniel 9:27. Cu privire la Ierusalim, Vaticanul și Comunitatea Europeană își vor uni pozițiile cu lumea arabă, cerând ca “orașul sfânt” să fie plasat sub administrare internațională. În timpul vizitei în Israel din 10 octombrie 2000, Secretarul ONU, Kofi Annan a făcut următoarea afirmație: “Decizia privitoare la Ierusalim nu aparține domnului Barak și nici domnului Arafat. Comunitatea internațională va decide statutul Ierusalimului”. O asemenea afirmație vorbește mai mult decât cărți întregi. Întreaga situație conduce la ocazia pentru Israel de a construi Templul. În același timp, Ierusalimul rămâne o “piatră grea” pentru toate neamurile (Zaharia 12:3). După ce se va ajunge la acea pace negociată, va veni o lovitură militară. Guvernul SUA a fost în anii din urmă de partea Israelului, dar de când au avut loc acordurile de la Oslo și Camp

David, ele și-au dat consimțământul pentru autonomia unor teritorii din Israel. Administrația Bush a adoptat ideea că atacul asupra SUA a avut loc din cauza Israelului. De aceea, accentul este pus acum pe statul palestinian, iar problema Ierusalimului va fi negociată la masa tratatelor. De ce nu au în vedere politicienii faptul că lumea arabă este de 640 de ori mai mare decât Israelul? Nu ar fi loc destul pentru ca arabii palestinieni să-și poată găsi un cămin? Chiar și aceste dezvoltări au loc doar ca Scripturile să se împlinescă.

Există doar o singură instituție spre care privesc toate națiunile, toți politicienii, toți liderii religioși și aceasta este Vaticanul. Faptul că atât liderii evrei, altfel destul de sceptici, cât și delegația Frontului pentru Eliberarea Palestinei o primesc bine, va aduce Vaticanul în poziția de a mijloci pacea în Israel. Acest proces este în desfășurare la nivel de miniștri de externe. În curând se va împlini *“Când vor spune ‘Pace și liniște!...’*

Douăsprezece țări din Europa au acum o monedă unică, EURO. În orice oraș din aceste 12 țări, Viena, Atena, Madrid, Berlin etc, poți plăti cu aceeași bani, nemaifiind nevoie să schimbi banii. Steagul European are 12 stele. Acest simbol a fost preluat în mod oficial din Apocalipsa 12, acolo unde femeia este arătată cu o coroană de 12 stele pe cap. Conform credinței catolice europene, acest simbol se referă la Maria și de aceea *“Europa Unită”* a fost dedicată de papa *“inimii sfinte a Mariei”*. Este de remarcat că toate cele șapte bancnote de EURO au imprimat pe ele un pod și continentul european pe o față, iar pe cealaltă sunt reprezentări de ferestre și porți.

Cezarii romani aveau titlul de *“Pontifex Maximus”*, care înseamnă *“Cel mai mare constructor de poduri”*. Când vechea Romă a devenit Roma papală, papii au adoptat titlul de *“Pontifex Maximus”*, titlu care este în vigoare și astăzi. Podurile de pe bancnotele EURO arată legăturile dintre continentul european și restul lumii. Chiar și steagul și bancnotele EURO, totul este în linie cu proorocia biblică, care se împlinește. De acum încolo capitalul comercial mondial nu va mai fi în New York, ci în Europa Centrală. De aceea a trebuit ca World Trade Center din New York să fie distrus, astfel ca întreaga lume să știe că puterea mondială a venit înapoi în locul în care a început. Din 11 septembrie nimic din SUA și din întreaga lume nu va mai fi cum a fost.

Am trecut în ultima fază a proorociei biblice care devine realitate sub ochii noștri.

Ca să putem înțelege de ce Irakul, una din principalele țări musulmane, este implicată în mod repetat în evenimentele din regiune, noi trebuie să ne întoarcem din nou la Scriptură. În Apocalipsa 9:13-21 ni se spune despre cei patru îngeri ai judecății care sunt legați la Râul Eufrat, râu care curge prin Irakul de astăzi. Chiar acolo, în regiunea Basra – care înseamnă “paradis” – a fost leagănul umanității. De acolo va veni distrugerea în timpul marelui necaz, distrugere în care își va găsi moartea o treime din populația pământului. Atacul va fi îndreptat în special împotriva Israelului, dar vor fi implicate toate națiunile și vor fi folosite arme chimice și biologice (Zaharia 12:3, 14:12). SUA nu vor fi scutite de această distrugere. Proorocul sec. XX, William Branham a văzut în anul 1933 unele evenimente din timpul sfârșitului. În ultima sa viziune, el a văzut SUA distruse de un atac militar. “Apoi m-am întors și am privit, și am văzut Statele Unite arzând ca un foc înăbușit – stânci erau aruncate în aer. Și ardea ca un buștean pus pe foc, ceva care tocmai a fost pus pe foc; am privit și cât am cuprins cu privirea am văzut cum totul era explodat” (predica “Cele 70 de săptămâni ale lui Daniel” – 6 aug 1961.)

Așa că văzând toate aceste lucruri și luând textele profetice din Vechiul și Noul Testament, noi recunoaștem că totul este pe cale să se împlinească. În al doilea război mondial a avut loc o mare distrugere în care au murit în jur de 60 de milioane de oameni, dar după ce se va declanșa “războiul sfânt”, 2 miliarde de oameni – o treime din populația globului - vor pieri.

Cu adâncă recunoștință noi putem spune împreună cu apostolul Petru: “*Și avem cuvântul proorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos.*” Apostolul Pavel are în vedere “ziua Domnului care va arde ca un cuptor” și celelalte lucruri care sunt în legătură cu ea, și spune: “*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului*” (1 Tesaloniceni 5:1-5). De când Cuvântul profetic a fost descoperit în mod atât de minunat, el a devenit pentru noi o lumină strălucitoare. Noi suntem cei mai bine informați oameni de pe pământ, recunoaștem ziua și mesajul, căci am găsit har înaintea lui Dumnezeu.

Dacă se pregătesc lucrurile care vor veni după ce Mirele își va fi luat Mireasa în slavă, cât de aproape este venirea Domnului nostru Isus Hristos! *“Și iată Eu vin curând! Ferice de cel ce păzește cuvintele proorociei din cartea aceasta!”* (Apocalipsa 22:7).

Noi putem afirma cu toată certitudinea *“Iată, vine Mirele!”* Cu siguranță ultima chemare răsună până la marginile pământului și adevărata Evanghelie a Împărăției este predicată pentru mărturie tuturor neamurilor. Fie ca lămpile noastre să ardă și noi să fim umpluți cu untdelemnul Duhului Sfânt, să trăim restituirea și manifestarea finală a puterii lui Dumnezeu. Cu deplină convingere noi putem striga împreună cu apostolul Pavel: *“MARANATA, Vino, Doamne Isuse!”*

Pentru anul 2002, vă doresc tuturor ca cele mai bogate binecuvântări să devină realitate. Sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru cooperarea cu frații slujitori din întreaga lume. Oamenii de pretutindeni și-l amintesc pe fr. Frank ca pe unul pe care Dumnezeu l-a folosit de la început spre a duce mesajul acestui ceas nu numai în Vestul și Estul Europei, ci și în țările din Africa și Asia și în toată lumea. Frații din Africa, care au probleme cu învățătura despre *“căsătorie și divorț”*, ar trebui să dea uitării gândurile lor și să respecte fiecare cuvânt care ține de acest subiect, așa cum o fac cu restul Scripturii. Apostolul Pavel a fost acela care prin trimitere divină a răspuns întrebărilor despre această temă. William Branham a făcut același lucru. Vă rog fiți atenți la singularul din text, lucru pe care se bazează întreaga chestiune: *“Totuși, din pricina curviei, fiecare bărbat să-și aibă nevasta lui și fiecare femeie să-și aibă bărbatul ei”* (1Corinteni 7:2, 1Tesaloniceni 4:1-5). Toate argumentele trec pe lângă problemă. Întrebările biblice pot primi răspuns numai prin Biblie, la fel și vechea problemă a căsătoriei și divorțului și a recăsătoririi. Aș vrea să mulțumesc fr. Barilier pentru lucrarea din țările africane.

Predici la televiziune

Mi-a fost pus pe inimă să ating întreaga lume cu Cuvântul pentru acest timp, prin intermediul televiziunii. Acum Dumnezeu a deschis multe uși în întreaga lume prin emisiunea de 30 de minute cu predici de învățătură. Dacă unii din voi, frați slujitori, aveți posibilitatea să aranjați ca aceste mesaje să fie transmise la posturile locale, puneți-ne în contact cu respectiva stație de emisie TV. Pentru a câștiga timpul, e-mail-ul este

cea mai rapidă formă de comunicare. Vă rog, susțineți-mă pe mine și întreaga echipă care lucrează la Centrul de Misiune din Krefeld în rugăciune înaintea tronului de har. Vă mulțumesc din toată inima în Numele Sfânt al lui Isus. Apreciem pe cei ce ne scriu, iar materialele pe care le cer le sunt trimise, dar nu putem răspunde tuturor scrisorilor - care de multe ori conțin multe întrebări - din cauza lipsei de timp. Dacă doriți să primiți literatură de la noi, dați-ne adresa dvs. sau contactați-ne prin e-mail.

Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu voi –

Apocalipsa 22:21.

Din însărcinarea lui Dumnezeu

Adresa Centrului de Misiune este:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
GERMANY

Pagina de web <http://www.freie-volksmission.de>

E-mail: volksmission@gmx.de sau
E.Frank@freie-volksmission.de

Puteți contacta birourile noastre la:

telefon 0049.2151.545151

sau

Fax 0049.2151.951293.

În 31 octombrie 2001, cel mai mare ziar local (din Krefeld) “WZ” a publicat un articol despre Ewald Frank, cu titlul “**Moartea a fost rezervată**”. Cititorilor li s-a amintit ceea ce s-a întâmplat acum 25 de ani. Datele și cupoanele biletelor se mai pot găsi în jurnalul meu. Plecarea din Bombay la 9.15, sosirea la Madras la 11.25. Eu îmi

ridicasem deja biletul de la agenția de voiaj. Avionul care a decolat de pe aeroportul din Bombay a luat foc și toți cei 95 de pasageri au murit la prăbușirea acestuia. Numele meu era pe lista pasagerilor. Cine poate să-și imagineze ce am simțit, când m-am gândit la credințioșia Domnului meu, care în acea vinere dimineța pe la ora 10.00 și apoi la 11.20 mi-a vorbit cu o voce poruncitoare: “Robul Meu, anulează călătoria în India!” M-am supus și am trimis telegrame prin care anunțam anularea călătoriei.

Exact în aceeași zi, după 25 de ani, frații din India m-au primit cu o ghirlandă de flori, după obiceiul lor.

Acestea sunt două din cele șapte bancnote EURO care arată podurile dintre EUROPA și întreaga lume. Binecuvântate sunt urechile noastre care aud și binecuvântați sunt ochii noștri care văd (Matei 13:16) cum proorociile biblice se împlinesc sub ochii noștri. “...și nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege” (Daniel 12:10).

